бесчовѣчие ср. в. бесчовѣчие

бесчловѣченъ, в. бесчовѣченъ

бесчловѣчно, в. бесчовѣчно

бесчовѣщство, в. бесчовѣщина.

бесчовѣченъ, чна, чно, -чний, който нѣма човѣщина, който не се обхожда, обхожда по човѣчески, [illegible] 2) немилосърдъ, злъ, вѣрлъ, лютъ.

бесчовѣчие, ср. нѣмание човѣщина, милость. 2) в. безлюдие, лѣпса отъ хора, нѣмание човѣци.

бесчовѣчество, ср. бесчовѣщина, бесчовѣчие

бесчовѣчно, нар. не човѣчески, не човѣшки, не по човѣшки. 2) немилосърдно, зле, вѣрло, люто.

бесчовѣчество, ср.

бесчовѣщство, ср.

бесчовѣщина, ж. нѣмание човѣчество, милость

бесчяденъ, в. бесчеденъ. 2) който нѣма чядъ, димъ, пушякъ, кадилъ; не чади, не дими, не кади, не се пуши.

беттеръ, прл. неизм. 1) извънреденъ, извънъ мѣрката. 2) по-лошавъ, по-лошъ, по-проклетъ. 2) нар. по-лошо, по-злѣ

§ бетерденъ беттеръ, отъ лошото по лошо, отъ най-лошото по-лошо, отъ злото по-зло.

~~бетхуй~~, в. хулиганъ, хулиганъ

бетъ 1) прл. неизм. извънъ мѣрката, широкъ, бетаалъ, халатъ, халтавъ, бетъ бой. 2) неприличенъ, грозавъ, грозенъ, бетъ ти стои, бетъ иди. ~~бетъ~~

бетъ ренгиянъ, в. бетъ ренгъ

бетъ ренгъ, цвѣтъ. шаръ. безвкусенъ, не по вкусъ, не сладъкъ, неприятенъ цвѣтъ, шаръ

бетъ-хуйъ в. хуйлия, хулиганъ, хулитъ

бечва, ж. тозлукъ, колчакъ, крачолъ, подколѣнникъ. 2) конецъ, калца, калцунъ, чорапъ.

бечви ж. мн. гащи, чекшири, димии, пачури, потури

бешикъ, м. люлка.

бешпрезвинъ или бешпрезъ, (прл. неизм. безсрамникъ, безсрамникъ, зъбатъ) ~~[illegible]~~

беянъ, нар. явно, такъ излѣзе на беянъ, на явѣ, не е станало беянъ още, не е замѣтило, отъ [illegible] не е станало явно

библия ж. книга която съдържа свещенното писание на Ветхий и Новий завѣтъ ~~отъ свѣте~~

бивамъ гл. ~~[illegible]~~ бѫдѫвамъ, ставамъ. азъ бивамъ за тая работа, колкото за това той го бива; него бива и за слива. не е вреденъ, не е способенъ. бива ли да те потъжимъ нѣщо — бива — не ме бива вече, не мога, боленъ съмъ, в. биввамъ и бийвамъ

биввамъ, и биввувамъ в. бивамъ и бийвамъ многократно и условно. бил

биволарникъ, ~~-ница~~, мѣсто, домъ, изба дѣто затварятъ, и пр. дѣто държатъ биволе и пр. дѣто стоятъ биволци.

биволарница, ж. в. биволарникъ

биволарникъ, м. в. биволаръ, който пасе биволи и пр., които ги реди, приготвява имъ

биволица ж. 1) женский биволъ. биволицата е черна 2) дебела, ~~[illegible]~~ и ~~[illegible]~~ тежка грозна, ~~[illegible]~~ сякашъ че е биволица. в. биволщина.

биволски, ска, ско, -ский, който е отъ биволъ, биволска кожа, биволски рога, биволска пастърма. биволски бикъ

бетонка, ж. [illegible] употрѣбявано вмѣсто чай, благовонно, полезно за настинка. нейтъ хубава е светогорската. старо букв. гр. [illegible] Неоф. в. Светогорский чай

бехаръ, в. бихаръ

бецъ! бецо! викатъ на овци и пр. когато ги мамятъ, вабятъ

бечки, чка, чко, Виенский, ска, ско. бечка стока

бечлия, който живѣе, който търгува съ Виена

бечъ, м. Виена

бешликъ, м. сребърна една турска монета отъ гр. пари, петакъ. Нека и развали и той вали [illegible] бешликъ да каже [illegible]

биба, ж. пуйка, мисирка, физка, миска, курка.

бибе~~та~~ ср. пуйче, мисирче 2) пате, юрдече

библиотека, ж. книжница, дѣто се държатъ книги и книжарница дѣто се продаватъ.

биборъ. богор. в. богоръ

бивилница. богоровеса и бивалица

биваніе, ср. казваніе само бива, а не вършеніе. тая работа съ биваніе, съ кивиніе само не става, и сетне, да се върши

бивле, в. биволе

мечка, лопатка. Биволица и биволвица [illegible] въ Пловдив

би — ако бы пръснъ [illegible] би излѣзъ. прил. Да би Богъ. за образование на минали времена